

МИХАЕЛ
ЛАЙТМАН

Точката в сърцето

ИЗТОЧНИКЪТ
ЗА НАСЛАЖДЕНИЕ
НА ДУШАТА

Точката в сърцето

Когато тя се пробуди в сърцето на човек,
той повече не може да се завърне към предишния си живот.

Тъй като това става, за да съзрее душата.

И тогава човек е обхванат от това необичайно

и единствено желание,

увличащо го в новия свят

на съвършенство и любов.

Тази книга съдържа избрани откъси от личния блог

и от уроците на преподавателя по кабала, д-р Михаел Лайтман,

които се предават ежедневно в пряк ефир

на сайта www.kab.tv.

Вместо предисловие

Живеем в непредопределена реалност. С нас постоянно се случва нещо неочаквано, не знаем какво ни чака в следващия миг.

Още древните мъдреци са казали: “Не по своя воля се раждаш, не по своя воля живееш, не по своя воля умираш”.

Много хора вярват в превъплъщаването, в завръщането в живота, в продължаването чрез друго съществуване.

Възможно е поведението ни днес да влияе на нашия следващ живот, както е и възможно предишният ни живота да е определил нашата днешна съдба – и тогава не трябва да обвиняваме никой друг за съдбата или да си обясняваме всичко със злочестата съдба...

Колкото повече се развиваме, толкова по-объркан и непредсказуем става нашият живот.

Видно е, че съществуват още някакви сили на развитие.

Ако познавахме тези сили, ако усещахме скритото от нас, това, което не влиза в нашата картина на реалността, бихме узнали нашето минало, настояще и бъдеще, бихме разбрали как да не грешим, как да се отнасяме към всичко случващото се, към себе си и към другите така, че да се чувстваме добре.

Вероятно проблемът ни се състои в това, че не виждаме целия свят, в който съществуваме. Разкрита ни е само една малка част от него. И поради това не знаем защо изведнъж се свързваме с определени хора, действия и ситуации.

Как да разберем къде сме и какво има напред?

Мога ли да позная и видя цялата действителност – тази, в момента, и онази, скритата от мен?

Природата ни е приготвила едно чудодейно разкритие...

А тази книга разказва за това, как да овладеем това чудо!

От мига до вечността

Миг, спри!

Ние сме желание за наслаждение, създадено от Твореца. Затова през цялото време чувстваме недостиг на напълване. Винаги нещо ни е недостатъчно и постоянно се стремим към някакви наслаждения.

А светлината – наслаждението, което усещаме, веднага изчезва. Тя погасява желанието, и желанието повече не чувства напълване.

И затова нашият живот, който усещаме в това желание за наслаждение, се възприема от нас като временен, преходен. В него всичко изчезва.

Всеки един миг идва и се изтрива, вместо да остане и да се допълни със следващия след него. Тъй като от една страна идва желанието, а от друга – наслаждението, и срещайки се едно с друго, те се неутрализират, даже и това наслаждение да е най-минималното.

Точно затова целият ни живот е изграден от такива точкови контакти, мини-срещи на желанието със светлината, които веднага изчезват – докато животът не свърши.

Имаме квота – няколко милиона малки порции желание за наслаждение, които се разкриват една след друга, а срещу всяка от тях е светлината, носеща своето напълване.

Те се срещат - и изчезват, изчерпвайки квотата си – с това завършва и нашият живот, цялото ни съществуване.

Но ако в течение на тези срещи на желанието със светлината ни се удаде да достигнем такова състояние, че светлината и желанието да се „уловят“ и останат заедно, ще започнем да усещаме светлината, възприемана в желанието, като свой вечен, непреходен живот.

Защото предишният миг също ще остане. И тогава ще се издигнем над усещането за време. Ще спрем мига и ще придобием вечно съществуване!

В това е целият патент на духовния, вечен и съвършен живот, достигим чрез използването на науката кабала.

Безкраен филм

Понякога човек живее в своята собствена реалност и изведнъж започва да разбира, че цялата тази реалност просто се превърта пред него, и той няма никаква свобода на волята. Сякаш седи в зала и гледа филм – и така нататък до безкрайност.

А тогава къде е истинската реалност? Ето тук в него възниква вътрешното търсене.

Ето това търсене често го довежда до там, че той започва да вижда, че извън него не съществува нищо, и всичко се върти в самия него. Докато неговото тяло живее, докато живеят неговите чувства, той възприема някаква вътрешна, своя картина и я счита за своя реалност.

Кабалистите описват това в разказа за файтонджията.

Той имал дом, жена, деца, кон, каруца и бил много доволен от живота си. Но внезапно загубил всичко – семейството, децата, дори и конят накрая умрял, а от тази голяма болка и той накрая умрял.

Заради тези му страдания го издигнали в Райската градина, и тъй като наистина бил претърпял много, решили да му подарят подарък.

Да му дадат онова, което желаел повече от всичко – чувството, че си има дом, жена, деца, каруца, и няколко коня! И на него му се струвало, сякаш води каруца, впрегната с добри коне, работи успешно – като цяло, наслаждава се на живота!

А може би и ние сега също се намираме в такова състояние?

Как да определим това, как да излезем от себе си и да видим, какво всъщност се случва наистина?

Ами ако изведнъж сме изпаднали в сомнамбулизъм, или ни въздействат инопланетяни, които са ни поставили във формалин и ни прожектират кино, а всъщност се намираме в колби и бутилки, спим милиони години - и това е нашия свят?...

Но съществува методика – науката кабала, която ни позволява да се надигнем от цялата тази реалност и да я видим от страната на Висшата сила – Създателя. Все едно рибките изведнъж да попитат: „А кой налива водата в аквариума?“.

И тогава започва вече другото движение на човек към неговия Създател - когато той постига тази система и от нея се издига към Него.

Точката в сърцето

Точката, водеща към вечността

Появяването на точка в сърцето в нас
вещае началото на едно прекрасно приключение,
пътешествие в чудесна страна...

Духовното се намира вътре в нас – много по-дълбоко от всички наши сегашни желания. Ако проникна през всички мои непрестанни желания за храна, секс, семейство, пари, почести и власт – все по-навътре и по-навътре, в многократно по-вътрешните, лични, важни, вечни, велики желания – там ще намеря духовния свят, духовното желание.

Това духовно желание се нарича „точка в сърцето“ – най-вътрешното желание, което сега се разкрива в мен.

Защо то е най-вътрешното и най-голямото? Заради своята висота. Защото става въпрос за целта на моя живот, за това, което ще остане след него, за което си струва да се живее. Всички тези най-вътрешни, най-дълбоки въпроси са съсредоточени в една точка.

Кабалистите ми казват: в момента това е просто една точка. Но четейки „Зоар“ и прониквайки в тази точка, ще започнеш да разкриваш вътре в нея целия свят. Там, вътре в тази точка, е твоята вечна част.

Ако опознаеш тази точка, разшириш я, започнеш да разкриваш духовното в нея – то оставаш в това усещане и за теб няма живот и смърт. Вече се отъждествяваш с тази точка и виждаш живота в нея. В нея разкриваш цялата реалност – вътрешно измерение, което не си чувствал по-рано.

Отначало не си чувствал, че вътре в теб има точка в сърцето, след това си я почувствал, а сега изведнъж разкриваш в нея целия свят. С този свят ти вече съществуващ вечно.

Висшият закон

Кабала – това е наука, разкриваща висшето управление на цялото мироздание, включвайки нашия материален свят.

Цялото мироздание се управлява от един закон на природата, или законът на Твореца. Това е закон за всеобщата любов, хармония и доброта.

Методиката на кабала дава възможност да този закон се изучи и животът на човечеството да се построи в пълно съответствие с него.

Точно както е необходимо да се изучават законите на физиката, химията, биологията за нормалното съществуване в материалния свят, така е необходимо изучаването на кабала.

Само опознаването и съответствието на единния закон на мирозданието може да избави света от войни, природни катаклизми, страдания и катастрофи, да доведе цялото човечество до равновесие с природата, до всеобща хармония.

Общ закон на Природата – Творец – Любов и отдаване

Този маратон е прекалено дълъг

„Всички движения на човек са сковани от железните вериги на вкусовете и маниерите на другите, тоест на обществото.“

От статията на великият кабалист Баал а-Сулам „Свобода на волята“

Случва се така, че имаме всичко, но нито едно от богатата на живота повече не ни напълва.

Засега ни се отдава да се заиграваме, да затваряме очи за истински сериозното и да се борим за временни цели, които си представяме във вид на наслаждение – пари, власт, слава.

А иначе какво още да правим в този живот? Гледаме един от друг и лекомислено правим това, което и всички. Ако приличам на останалите, то се чувствам добре.

Точно затова си избираме някаква общоприета цел и тичаме след нея, опитвайки се да се скрием от чувството за пустота. Защитната сила на организма ни заставя да търсим цел, благодарение на която ще бъдем вечно заети, защото иначе става страшно от тези вечни въпроси: за какво съществувам, какво става с моя живот?

Но рано или късно ще ни се добави желание и ние няма да можем вечно да продължаваме фанатично от сутрин до вечер да мислим само за земното. Изведнъж ще разберем, че тази гонитба е била устроена нарочно, за да ни отвлече от главното.

Някога ни се е отдавало, затваряйки очи, да бягаме заедно с всички, но - вече нямаме сили.

Всички продължават състезанието, но ние сме излезли от пистата – това нас повече не ни притегля, не чувстваме смисъла. Защото желанието е станало толкова дълбоко, че е невъзможно да го напълним със земни цели. И тогава започваме да търсим висша цел.

За какво ни е тази точка в сърцето?

„Светлината на егоистичните желания“ - това е, когато ни се струва, че ако имаме милион долара, ще сме щастливи.“

За да не ни оставят в този малък свят болни, гладни, неравностойни и смъртни, ни е дадена точка в сърцето.

Хващайки се за нея, можем да се издигнем от този във висшия – светъл и добър - свят.

Точката в сърцето - това е като края на въжето за чувстващите се удавници в този свят, за тези, които искат да се спасят.

Започни по това въже да се измъкваш от този във висшия, вечен свят – това е по твоите сили!

Дете, или възрастен, точката в сърцето – това е твоят шанс да усетиш себе си в големия, светъл свят, точно тук и сега.

Имате колет до поискване

Ако в нас възниква някаква, каквато и да е мисъл за духовното, добра или лоша - това е знак, че Творецът, висшето стъпало, вече се е спуснало към нас и ни кани за връзка. Все едно ни почукват на вратата: „Имате пратка!“ – така до нас достига мисълта за духовното.

А по-нататък трябва да отворя вратата, да получа колета, да го отворя, по него да разбере от кого е и как да отговоря.

Чуваме това почукване, но чакаме какво ще стане после. Подобни сме на човек, който едвам се надига от креслото, викайки на пощальона: „Оставете го на вратата, ще го взема после!“...

И затова висшата система ни оставя - пробуждането за духовното изчезва у нас до следващия път. Но кой знае кога ще се върне отново?

Затова, в този миг, когато получаваме някакво напомняне, трябва незабавно да го реализираме докрай – докато не разкрием цялото съобщение, не открием адреса на подателя и... не почукаме на неговата врата!

Разкриването на Твореца – е разкритие на духовния свят вътре в нас.

Тук и сега

До духовния свят няма да стигнеш с влак, няма да долетиш със самолет – той се намира в нас.

Трябва само да предизвикаме в себе си усещане за духовното, да почувстваме духовната реалност така, както чувстваме нашия свят. Трябва да обострим чувствата си, да разгърнем възприятието за среща с това, което става точно тук, в това състояние.

И тогава ще се окажем в нескончаемо приключение, толкова прекрасно, че остава само да ахнем от възхищение. А то все ще расте и расте.

Заветният бутон

Сега ние с вас виждаме картината на този свят сякаш гледаме един канал на телевизора. Привикнали сме към него и дори не си представяме, че има и някакъв друг канал.

Изведнъж в нас се проявява желание („точка в сърцето“) – превключваме канала. А до този момент не сме си и представяли, че това е възможно. А сега започваме да разбираме как да направим това, как можем да преминем на друг канал. Започваме да разбираме, че да превключим от нашия канал е възможно, ако действително пожелаем. Нашето желание е този бутон, позволяващ ни да превключим.

И веднага щом сме готови, втория канал ще се включи автоматично. Но първият канал няма да изчезне – вторият само ще се добави към него, и ще виждаме и първия канал на фона на втория, и така двата свята се съединяват в нас в една обща хармония.

За егоизма и любовта

Егото на човек

Когато гледам другите, егоизмът предизвиква в мен завист, ненавист, стремеж към власт.

Не желая на другите да им е добре – поне не повече, отколкото ми е добре на мен.

Нека им е малко добре, нека относително да преуспяват –

за да видят всички, че на мен това повече ми се отдава.

Дойде времето да излезем на свобода.

Цялата ни природа, чрез която усещаме света и самите себе си живеещи и действащи в него, тази програма, рисуваща ни реалността – се нарича „его“, желание да получаваме и да наслаждаваме себе си заради себе си.

Тя ме затваря вътре, потапя ме в себе си и притегля цялото внимание, заставяйки ме да мисля единствено за самия себе си.

Действаме по тази програма и не можем дори и да си представим, че е възможно по друг начин и че има някаква друга реалност.

Егото е природата на човек – желанието за наслаждение.

Противоречията

Не трябва да унищожаваме нищо в себе си. Най-лошите свойства в нас трябва да останат. Но към тях просто добавяме поправяне, без да създаваме нищо наново, а поправяйки използването на съществуващото изначално в нас.

Въпрос: Защо Творецът ни е дал егоизъм, ако трябва да се обединим и да се избавим от него рано или късно?

Опознаваме света като сравняваме противоположностите. Топло – студено, черно – бяло. Чувстваме едното на фона на другото.

Ако всичко е бяло, нищо няма да усещаме. Ако всичко е черно, също нищо не усещаме.

Винаги ни е нужен контраст, разлика между цветовете, чувства, места. Усещаме разликата между свойствата, а не всяко от тях по отделно.

Творецът – това е едно цялостно свойство на отдаване.

Но няма да успеем да усетим отдаването, ако не сме му противоположни. Затова е нужен егоизмът, „помощник за противоположното“: стоейки срещу Твореца, той ни помага да го познаем и усетим.

Сътворилият любовта

Творецът – това е силата на отдаване и любов, желанието да отдаваш и даряваш, желанието да обичаш, а за обичащият е огромно страдание да няма възможност да наслади този, когото той обича.

Затова Творецът създава нас – желанието за наслаждение, за да го напълни и да изрази към него своята любов. Затова, за да разберем какво прави Той и да почувстваме какво ни дава, трябва да станем такива като Него – по своята висота на свойствата.

Истинската любов се състои в това, че ти напълваш желанията на другия като свои.

Навливаме в реалността на любовта

В нашия свят любов наричаме стремежът към наслаждение, напълването с наслаждение.

Тоест – земната любов – това е моето отношение към това, което ми доставя наслаждение. Измерва се според големината на напълването от източника на любов.

Духовната любов е възможна след като човек се е издигнал над егоизма си и не зависи от него.

Тогавя той започва да възприема желанията на другите като свои. Съединява се с всички създадени от Твореца желания (общата душа, Адам). Придобивайки това свойство на отдаване и грижата за напълването на външните за него желания, в това той намира общото желание на Твореца – общото свойство любов.

В желанието си да ни обяснят какво означава любов, кабалистите привеждат като пример любовта към рибата:

„„Да обичаш риба значи “да ядеш риба”, да обичаш да я използваш и нищо повече от това.

Разочаровайки се от всичко в този свят, чувствайки, че е изгубил вкус към всички земни наслаждения, човек започва да разкрива, че отношението му към всичко в този свят, и към всички хора – е като „любовта към рибата“, която не може да го напълни.

Но има нещо друго, зад пределите на този свят, и видимо там съществува любовта – истинската любов.

И тогава, от дълбините на своето сърце, започва да разкрива, че съществува нещо извън този свят. И той се стреми към него, получава напълване от него – неограничено по сила, мощност, не сковано от пространството.

Тогава в него се промъква чувството за любов, обхващайки цялото му същество. И на това висше стъпало на любовта, достигайки края на своето развитие, човек обхваща целия свят, включва в себе си цялото мироздание: неживата, растителната, животинската природа, всички хора, всички души.

И така започва да разбира, че достигането от любов към ближния до любов към Твореца – е последната степен на неговото развитие.

Всъщност именно това е към което се стремим във всяко наше търсене в този свят. И всички наши търсения, всеки наш копнеж, всички наши мисли, дори и неосъзнатите, са само за тази любов – между човек и Твореца.

В последно време, много бавно, в човечеството се разкрива желанието да достигне любовта към Твореца – стъпалото на вечната и съвършена любов.

Творецът – ела и виж

Няма никой освен Него

Творецът ни е създал от едно голямо желание за наслаждение, до самия Себе си.

А след това Той разбил това желание на късчета и ги спуснал на най-ниското, най-отдалечено от Него стъпало, наречено „този свят“. Всяко едно късче – е всеки един от нас.

И сега Творецът с нетърпение очаква всеки от нас, бил той мъж или жена, умен или не, праведник или грешник, да се обърне към Него, с желанието да се върне обратно, на Неговото ниво.

Като деца всички питаме за смисъла на живота, защото този е най-естественият въпрос за човек. Само че после убиваме този въпрос в себе си и заживяваме като роботи.

Представете си новороденото, което е само на ден, и неговите първи впечатления идват от това, че някой се грижи за него.

Чувствата, които новороденото изпитва в този момент, са примерно такива: че има някой, който е голям и който проявява към теб своето сгряващо, ласкаво, добро отношение.

Ти все още не си в състояние да Го разбереш, но знаеш, че именно Той се грижи за теб, прави всичко най-добро за теб и ти си напълно в Неговата власт.

И така постепенно и цялото човечество ще започне да чувства грижливото и управляващо въздействие на Висшата сила – единствена в света.

Творецът – ела и виж

Различните вярвания и религии изобразяват Твореца като съществуващ извън нас. Само кабала обяснява, че е забранено да си представяме Твореца във вид на някакъв образ.

Творецът – това е свойството отдаване, което трябва да разкрием в себе си.

Защото, Творец, по определение, е БОРЕ, от думите: „БО“ (ела) и „РЕ“ (съзри, разкрий това свойство в себе си).

В такъв случай няма някой чужд, за когото работя. Работя над своето поправяне, за да постигна отдаването и любовта, която се и нарича „Творец“.

Преди 2000 години Творецът изчезнал, скрил се от човека. И правилната картина за света изчезнала. Затова хората започнали да мислят, че Творецът – това е някой съществуващ отделно от Нас, а не разкриващо се в нас свойство.

И вместо да си представят Твореца като основното, най-главно свойство на творението, което се облича в нас, хората започнали да мислят за Него като за странична, външна личност.

Да се фокусираме върху духовния свят

Науката кабала ни учи как да се фокусираме върху духовния свят, как да придобием духовно зрение, да проникнем в усещането за новия свят, подобно на новороденото, което просто и естествено започва да усеща този свят.

Идваме в съзнание

Въпрос: Защо Творецът не се радва, ако човек се наслаждава на материалния живот и счита, че му е достатъчен?

Това не радва Твореца, защото не е онова наслаждение, което Той е решил да ни даде.

За хората първоначално е било създадено състоянието, в което сме напълнени със светлина, само че не осъзнаваме това, сякаш сме в безсъзнание.

Светът на Безкрайността – той е тук, и ние сме в него, но сме скрити от него в многослойна черупка, като в обвивки, които скриват от нас състоянието, в което съществуваме.

Подобни сме на човек, който е в безсъзнание. Той все едно живее и се намира в този свят, но неговите сетивни органи не възприемат нищо наоколо.

Затова не е възможно Творецът да ни остави в това безсъзнателно състояние, с едната искра светлина, която ни дават, за да ни оживят някак. Но ние не разбираме това и сме готови да удовлетворяваме само материалните си нужди.

Но е ясно, че Замисълът на творението - да бъдем доведени до многократно по-големи наслаждения – не може да не се осъществи.

Полето на любовта

Творецът – това е духовното поле на отдаване и любов, в което се преместваме при изменение на желанията в нас, намирайки се през цялото време в точката ни на подобие с това поле.

Първоначално сме му противоположни и затова се намираме в най-външния кръг на това поле, наричан „този свят“.

Според големината на нашето желание можем да се преместим по-близо до центъра, до свойството на Твореца, отдаване и любов. Предизвикваме върху себе си въздействието на това поле и то ни премества.

От казаното по-горе става ясно, че Творецът не търпи прищевки, няма защо да чакаме от Него особено отношение.

Казано с други думи, това, че уважавам закона за земното привличане, няма да промени неговото въздействие върху моето тяло, ако то падне от високо. Няма никакви протекции, да се умилкваме и подмазваме е просто безполезно.

Творецът – това е Сила, която се съобразява не с моите думи, а с моите съкровени желания.

Науката кабала изучава законите на духовния свят, това е духовна физика.

Точката и светлина

„Свише“, в Природата съществува сила, която реагира само на молбата на човек да стане отдаващ и любещ.

Живеем обикновен земен живот, и само една точка в нас е готова за връзка с духовния свят, с духовната светлина.

Задачата ни е да направим контакта между светлината и тази точка.

Само светлината е способна да проникне през нашето егоистично желание (сърце) и да се докосне до точката в сърцето.

Което означава, че трябва да насочим всички свои усилия към това, да притеглим светлината към тази точка.

Творецът е създал злото начало, егоизма, нашето сърце, а вътре в него – точката в сърцето. За нея е приготвена силата за поправяне – светлината.

Направете така, че тя да работи над вас!

Духовният свят

Свят, напоен с любов

Когато пред нас се разкрива духовният свят, откриваме „съкровище“ – или по-точно, вложение: нов пласт от реалността, който първоначално е бил „вложен“ на наша сметка.

Има моменти в живота, когато човек изведнъж го обзема особено въодушевление.

Той чувства как светът около него се е пропил с някаква сила, чувства че светът се „сгъстява“ и изпълва въздуха с нов смисъл.

Човек е обкръжен от мисли и намерения, насочени към него и управляващи го. Сякаш всичко наоколо е изпълнено с любов.

Да усетиш това се случва много рядко.

Важното е накрая в човек да остане ясното усещане: „това беше духовният свят, според степента на моето възприятие“.

Този свят е вечен и мощта му е милиарди пъти по-голяма за онзи, който влиза в него за първи път, и стои на най-ниското стъпало.

Духовните вълни

Всичко зависи от желанието, а светлината/наслаждението е в неограничено количество и абсолютен покой. Тя и в момента изпълва изцяло пространството на мирозданието.

За да я усетим, не ни достига само желание и инструменти за възприятието ѝ.

Желанието за светлина се гради в нас постепенно. Това е един вид флирт, игра, която Творецът играе с нас, давайки ни да пробваме малко на вкус и отнемайки след това наслаждението – и така многократно. Но благодарение на това, в желанието за наслаждение се формира правилно отношение към бъдещото напълване.

Докато не сформираме в себе си правилното желание – няма да усетим светлината, въпреки че тя се намира навсякъде около нас. Просто защото в нас няма желание, което да е насочено именно към нея, към нейното разкриване.

Това е като радиоприемник, който трябва да се настрои точно на нужната вълна. Вътре в него трябва да се появи същата тази вълна, която е и отвън, за да успее радиоприемникът да я улови.

С помощта на науката кабала изграждаме в себе си съсъд за светлината, инструмент за нейното възприемане, тоест такава вълна, подобна на светлината, която се намира извън нас. Веднага след като този инструмент е готов, той започва да възприема светлината, и духовният свят ни се разкрива.

Намерението е действие

Намерението е единственото наше действие.

Просто не съществуват никакви други действия.

И не само нашите механични действия, но и нашите желания също ги няма, те сякаш не съществуват.

Освен намерението, всичко останало е неподвижно, мъртво, стои като приковано.

В духовния свят се възприемат само нашите намерения за безкористно отдаване.

Когато те се проявяват в нас – ние се появяваме в духовния свят; когато те изчезнат – и ние изчезваме от духовния свят.

Можем да сравним това с ускорението – производно от скоростта, както в теорията на Айнщайн: равномерното движение се счита за покой, видно е само ускорението.

За наслаждението, светлината и желанието

Въпрос: Защо сексът привлича хората толкова много?

В духовния свят душата се намира в „зивуг“ (сношение) със светлината. Това е съединяване на двете части на творението: мъжката и женската, което носи най-огромното от всички съществуващи наслаждения – напълването на душата със светлина.

Отражение на духовното сливане в материалния свят – това е физическото сношение. Затова сексът (влечението към противоположния пол) се счита за корен на всички желания в нашия свят и толкова ни занимава.

Наслаждението от секса в нашия свят демонстрира прекрасно разликата между духовното и физическото сливане. Човек мисли така много за секса, представяйки си неземната наслада, която го очаква, но когато достигне до финалната точка и настъпи най-кулминационният момент, наслаждението се стопява изчезвайки почти веднага.

И отново започва копнежът за следващото напълване...

Защо? Защото светлината погасява наслаждението.

Тоест наслаждението, напълвайки желанието пряко, неутрализира усещането за наслаждение – точно както плюса и минуса. И какво следва? Двойна пустота.

И затова е казано: „Човек умира, оставяйки този свят, без да е получил дори и половината от това, което е желал“.

Духовното наслаждение работи по друг начин.

Да се намираш в духовния свят - означава да придобиеш „екран“, способност да получаваш светлината вътре в „съсъда“ (желанието), за да доставиш наслаждение на Твореца. За това е нужно да придобиеш свойството на Твореца – свойството отдаване и любов.

И какво получаваме в замяна? – Духовно съвкупление, непрекъснато сливане, което продължава постоянно и нараства, давайки на човек чувството за вечен живот.

Всъщност някъде дълбоко вътре в душата, ние всички неосъзнато се стремим именно към това сливане, тъй като в крайна сметка, заради него сме и били създадени.

Защо за жената е толкова важно да бъде красива?

Въпрос: Защо жените отделят толкова време на външния си вид? Защо за тях е толкова важно да бъдат красиви в своите очи и в очите на мъжете? Има ли духовен корен на това явление?

Стремежът на жената да се издокарва, разкрасява, разхубавява произхожда от висшия корен.

Разхубавяването означава да поправяш себе си, така че да се уподобиш на Твореца, силата на любовта и отдаването.

Този стремеж се корени в дълбините на нашата душа. В нас се намира „точката в сърцето“, която ни подбужда да „разхубавим“, да украсим своята „отвратителна“, егоистична природа.

Да бъдем красиви – значи да бъдем подобни на Твореца.

Човек става красив, когато в него свети светлината на Твореца.

Но защо точно жената се разкрасява и издокарва?

Защото в нашия свят жената символизира Малхут, коренът на творението.

Мъжът и жената, женихът и невестата – това е илюстрация на отношенията между Твореца и творенията.

Творението – това е жената, а Твореца – това е мъжът.

Оттук следва, че всеки от нас, както жените, така и мъжете, трябва да се учат да украсяват душата си и да бъдат красиви!

Методиката на поправяне

Обкръжаващата светлина

В резултат от нашето егоистично развитие, достигаме до извода, че продължавайки да се развиваме по този начин, ще доведем света до унищожение, разбираме, че трябва да сменим омразата и смъртта с любов и живот.

Тъй като сме затворени вътре в своята егоистична природа, не можем сами да се измъкнем от нея.

За това ни е необходима външна сила.

Такава сила в нашия свят няма!

Ето за това на човек изкуствено е дадена методиката за поправяне - кабала. Четейки за състоянията, противоположни на нашия свят, за действията на отдаване, човек притегля тази сила, това свойство върху себе си.

Методиката на кабала установява връзка между висшето свойство на отдаване и любов (поправящата светлина, О"М) и нашите егоистични желания.

Особената сила, заключена в науката кабала, чудото ѝ, се състои в способността да създава новото свойство в човек.

От това добро състояние човек получава енергия, светене, наричано обкръжаваща светлина.

Изучавайки по кабалистичните източници свойството отдаване, природата на Твореца, с това човек предизвиква върху себе си въздействието на тези свойства.

В резултат човек пожелава това свойство, желае да съществува в него.

Баал а–Сулам обяснява това в Предисловието към Учението за Десетте Сфирот:

„Благодарение на силното си желание и стремежа да разберат изучавания материал, пробуждат върху себе си светлината, обкръжаваща техните души, и приближаваща много човек към достигане на съвършенството.“

Молба за съвършенство

Въпрос: Как да обясним с обикновени думи технологията на светлината „възвръщаща към Източника“?

В реалността съществува обща сила, която е отдаваща. Тя се намира в съединение с всички части на създадената от нея природа, които съществуват в хармония и абсолютна взаимовръзка.

Ние се чувстваме зле, тъй като в чувствата си сме вън от тази интегрална система. И ако желаем да се чувстваме добре, то трябва да се постараем да се завърнем в тази система, наричана съвършенство.

Старайки се по различни начини да се завърнем в тази система, пробуждаме силата, която ни въздейства оттам.

Това действие се нарича привличане на светлината, възвръщаща към Източника – силата, която ни възвръща в общата система.

Тази сила действа съгласно големината и нивото на нашето желание, тоест дотолкова, доколкото сме способни да молим и искаме от системата.

От парния двигател към самолета

Може ли някой да обясни как детето расте и става възрастно?

Защо то не остава такова, каквото е било вчера?

Науката може да ни обясни какво се случва вътре в материала, но не вижда причината, която се намира извън него и го подтиква да се развива.

На детето, както и на която и да е част от творението, действа същата тази обкръжаваща светлина, която действа и на кабалиста.

Светлината, висшата сила, действа вътре в материята и прави от неживия материал: растителен, животински, човек.

А иначе материалът би си останал мъртъв и непроменен.

Обкръжаващата светлина – това е висшата сила, която е невъзможно да се улови с нито един уред.

Виждаме само следствията от нейните действия: детето се развива от година на година, това е, което виждаме.

В нашия свят тази светлина действа като естествена еволюция, което се нарича „в своето нормално време“.

Локомотивът на еволюцията пълзи със своята скорост, висшата сила действа в материята и я подтиква напред, към целта.

Ако навлезеш в духовното, ще успееш да разгледаш който и да е етап от еволюцията, дори ако щете, и този на динозаврите, ако ти е интересно – защото всички предходни форми са били предопределени и е трябвало да бъдат сформирани от съчетанието на свойствата получаване и отдаване.

И едва днес сме се развили до такова състояние, когато можем и сами да привличаме тази сила на живота, която се нарича обкръжаваща светлина.

Вълшебната книга

Кабалистичната книга – това е вълшебна книга, защото ако изпълнявам определено условие, достигам вълшебен резултат, чудо – разкривам висшия свят!

Връчили са ми някакъв уред, инструмент, който ми е непознат, престава си нямам от него.

Моите очи, разумът ми и книгата – заедно се оказват един потресаващ апарат, от който тръгват връзки направо към висшия свят, към другата реалност.

Книгата „Зоар“ е ручей, извиращ от Райската градина, протичащ през сърцето на човек.

Книгата „Зоар“ – мост в скрития свят

Без книгата „Зоар“, няма да успеем да се концентрираме върху вътрешната духовна реалност и винаги ще виждаме само външния екран, който ни показва само този материален (призрачен) свят.

Книгата „Зоар“ е написана от група велики кабалисти – група, равна на която в историята не е съществувала.

Те създали езиков, информационен, чувствен, силов и светлинен мост между нашите усещания и разбирания за разкрития свят и усещанията и разбиранията от скрития свят.

Ако изучаваме написаната от тях книга „Зоар“ и се опитваме да влезем в състоянието, което те желаят да ни предадат, тогава ще сме подобни на новороденото, което, отваряйки очи и уста, жадно лови онова, което неговата майка говори.

Детето не разбира нищо, а само гледа към нея и чрез движения изразява радостта си...

Новото пространство, новият свят настъпва отвътре, от неосъзнато, подсъзнателно ниво и става все по-привично за нас.

Скритото ще започне постепенно да се разкрива.

Наричаме уроците си „изучаване на книгата „Зоар““, но всъщност тази книга не се изучава, а се разкрива – в нашия стремеж, готовност да усетим скрития свят.

Кабалистите наричат книгата „Зоар“ просто Книгата, желаейки така да покажат, че друга книга в света просто няма!

Книгата „Зоар“ е прозорец към духовния свят, това е свят, намиращ се пред теб и подканващ те да го разкриеш.

Запознанство със самия себе си

Четейки книгата „Зоар“, срещаме най-различни неразбираеми определения. Постепенно ще ги опознаваме, но това всъщност дори и не е толкова важно.

Можем да сравним това с малко дете, което вижда около себе си многобройни непознати неща и постоянно среща нещо ново за него.

Всеки път, без да знае защо, но чисто инстинктивно, простодушно, без да разбира как се получава това, то се запознава със света.

Точно така и ние не трябва да се страхуваме, че нещо в прочетеното ни е непонятно и не знаем как е свързано с другото. Просто трябва да слушаме, да се докосваме до всичко, да горим от желание да разберем – това е единственият път за опознаване на света: както нашия, така и духовния свят.

„Зоар“, и изобщо цялата наука кабала, се обръща към тези вътрешни сили, които се намират в нас. И постепенно започваме да се запознаваме със своите свойства.

И в степената на тяхното развитие получаваме възможност да работим с тях: да ги организираме и използваме правилно.

Светлината хасадим в океана на светлината хохма

Кабалистите ни разказват, че се намираме в едно неизменно, непроменимо състояние, наричано „свят на Безкрайността“, и че Творецът желае да ни напълни и наслади безгранично, да ни доведе до усещането, в което е самият Той. И тогава ще усетим себе си в Божествената хармония, в светещия, съвършен свят, където сме изпълнени с висшата светлина, където разбираме и усещаме света в цялата негова пълнота.

Нашият проблем е само в това, че сме безчувствени към него, тъй като в нас не съществува орган, чрез който бихме могли да усетим тази реалност.

Имам един сетивен орган, който ми се струва, че е моето физическо тяло. Това тяло има пет свои отделни сетивни органа – зрение, слух, вкус, обоняние, осезание. С помощта на този съвкупен орган за възприятие, който се нарича “тяло“, усещам себе си и света.

Обаче съществува още едно тяло, наричано “тяло на душата“.

Ако разкрия него, то там ще разкрия също пет органа на чувствата – Кетер, Хохма, Бина, Зеир Анпин, и Малхут, които също се наричат „зрение“, „слух“, „вкус“, „обоняние“, „осезание“ – само че духовни.

Тогава чрез това тяло на душата ще разкрия духовната реалност, себе си и света.

В какво се състои проблемът да разкрия този орган за възприятие и да усетя, че и сега се намирам в света на Безкрайността, че около мен всичко е запълнено с безкрайна светлина и няма живот и смърт, че няма никакви ограничения?

Проблемът е само в едно – в светлината Хасадим.

Душата може да се развие от точката, която се намира в мен сега, може да се разшири и отвори навън само в случай, че в мен има светлината Хасадим – свойството милосърдие (хесед), любов и отдаване, способността да излезеш извън себе си.

Намираме се в океан от светлина – светлината Хохма, светлината на Твореца - но да я разкрием можем само в случай, че отворим себе си навън: в светлината Хасадим.

Да развиеш в себе си светлината Хасадим, свойството отдаване и любов, способността да се измъкнеш от самия себе си – означава да разкриеш душата. И тогава, в мярата на развитието на светлината Хасадим, на намерението за отдаване в нас, разкриваме висшия свят, света на Безкрайността.

В свойството отдаване разкриваме своята точка в сърцето и тя става душа, Шхина – вместилище на светлината.

Безкрайно наслаждение

Кабала се нарича наука за получаване, защото довежда човек до постигане на безкрайно щастие, вдъхновение, спокойствие и покой, напълване, знания и любов, които нямат граници.

Как да направим живота си такъв?

Ясен отговор на този въпрос дава тази методика – науката кабала, ставайки ни инструктор, помагач ни да постигнем това състояние.

Целият ни живот е напълване на едно желание, усещане за срещата на желанието и наслаждението.

Това е първата глътка вода, която прониква в мен, когато напълно изнемогвам от жажда. Това е едва първият миг на съприкосновение на желанието с наслаждението. Но веднага след като наслаждението изпълни желанието, то моментално унищожава цялото удоволствие.

Дори и това най-силно наслаждение, което хората получават от секса – наслаждение, за което казват, че е коренът на всички наслаждения, приключва след миг. И човек отново трябва да мисли за това, с какво още може да се напълни.

Принудени сме постоянно да гоним нещо. Защото животът се нарича среща на желанието с наслаждението. Така че, трябва да намерим начин да доведем наслаждението в желанието. Без това, в човек няма живот.

Баал а-Сулам казва, че съществува едно единствено решение:

„Вместо егоистичното получаване, достигни до отдаване.

Напълни себе си с отдаване - защото получавайки, няма да успееш да се напълниш. Вече си проверил и разбрал това.

Но ще ти кажа една тайна – съществува такава методика, с помощта на която ще успееш да придобиеш съвършеното, безгранично напълване.

Това напълване включва в себе си всичко – дори и това, което се намира зад пределите на този живот.

Но трябва да знаеш: това напълване не става за сметка на егоистично получаване, а по пътя на отдаването. Тъй като всичко, което се отнася към твоите човешки свойства – се намира извън теб, в желанията на другите, в чуждите души.“

Пробвай и ще се убедиш, че отдаването (Творецът) – е напълване, добро, съвършенство. И тогава ще усетиш безкрайното желание и безкрайното напълване.

Науката кабала е предназначена точно за това - да приведе човек към такова състояние.

Целта на творението е да се наслаждава

Нашият материал е желанието за наслаждение.

Творецът – това е наслаждението, което се разкрива вътре в това желание заедно с Източника на наслаждението.

Сега възприемаме своя живот и съществуване в нашето малко желание, макар че това дори и не трябва да се нарича живот.

Когато разширяваме желанието, не можем да получаваме това, което сме получавали по-рано, в по-голямото желание.

Можем да усетим живот и съществуване в него единствено при условие, че искаме с негова помощ да предаваме нататък, да отдаваме, да обичаме, да излезем от него. Защото иначе наслаждението се анулира в желанието.

Ние и сега сме пълни със светлината на Безкрайността. Но я неутрализираме със своя егоизъм, тъй като светлината на Безкрайността, попадайки в желанието, веднага угасва – точно както при късо съединение между плюса и минуса, ако не поставим съпротивление между тях.

Съпротивлението между тях – това е нашият егоизъм.

Трябва да направим съпротивление от него – и тогава ще почувстваме наслаждението. А иначе то не се усеща и отминава – освен този мизерен, земен живот, чувството, което ни дава искрата светлина, за да има за какво да се захванем.

Пред нас стои милиарди пъти по-голямо наслаждение и няма никакъв проблем да го получим – но само при условие, че разширим нашето желание, присъединявайки към себе си желанията на другите.

Всичко зависи от нас.

Не ни достига единствено желание.

Когато нашето желание се разшири до онази големина, в която първоначално го е създал Творецът, то ще усети безграничното наслаждение.

Усещания и състояния

Да не гадаем, а да управляваме съдбата си!

Човек не знае какво ще се случи с него дори след миг.

А аз не съм съгласен с това състояние!

Не ми е достатъчно да знам бъдещето, аз искам да го управлявам!

Не са ми нужни гадатели.

За това ми е необходим висш духовен обект,

който да ми подсказва каква е моята бъдеща форма.

Желанието, запалващо светлината

Тъмнината – това е недостиг на връзка с другите.

Както в електрическата верига - ако няма връзка между отделните елементи, не протича ток.

Ако наистина поискаме да се съединим – то с това ще включим светлина там!

Срамът - двигател на прогреса

През цялото време се настройваме според един общ стандарт, за да не ни е срам.

По принцип, с всичко, което правим в нашия свят - освен най-необходимото, животинското – само компенсираме чувството на срам.

Всички наши постижения, целият ни прогрес, развитие, достижения, търсения - всичко това се основава само на чувството за срам. Правим всичко, за да го компенсираме, за да не ни е срам – към това ни побутва обратната страна на егоизма.

Съгласно кабала, първата реакция на творението при усещането на Твореца изхожда от чувството за срам.

Също така и цялата история на човешкия род е започнала с чувството на срам, което Адам и Ева изпитали след като разбрали своята грешка.

Срамът е единственото, което трябва да компенсираме, за да станем равни на Твореца.

Затова чувството на срам, във всички свои форми, ръководи всички наши действия.

Защо се чувстваме самотни в обкръжението на множество хора?

Чувството на самота е предназначено, за да усетим потребност от истинска връзка с другите и с Твореца – връзка, напълнена със светлината.

Размисли за болката

Болка в нашия свят се явява реакцията на организма на някакви проблеми в него, сигнал на организма в съзнанието на човек за някакви нарушения в тялото, болката предупреждава за опасност, принуждава ни да се движим, да се сближаваме или разделяме, да променяме свойствата си, да променяме мнението си, осъзнавайки причината за болката, да правим изводи и да преминаваме в нови състояния.

Болката е единствената сила за въздействие върху нашия егоизъм.

Болка от това, че ми е зле, от това, че на друг му е зле, от това, че на друг му е добре. Болката ни подтиква отзад, принуждавайки ни да се развиваме. Болката от чувството за пустота ни дърпа напред, към напълване.

Всички усещания са от стълкновението, докосването, потискането, тоест, от болката. Наслаждението се усеща само спрямо предварително усещане на болка от ненапълненото желание, страдание, очакване.

Само излизайки от егоизма, издигайки се над него, започваме да осъзнаваме, че можем да съществуваме като не изхождаме от недостига и отсъствието – а изхождайки от пълното напълване, от пълнотата, не базирайки се на болката, а изхождайки от съвършенството, не от нуждата да направя нещо, а от любовта, без да се нуждаем от нещо.

Това е съвършено друго съществуване, друго отношение към света, към хората, към себе си, и разбира се, към Твореца, който точно тогава се и разкрива, тъй като ние ставаме съвършени като Него.

Светлината, която никога няма да изгасне

Когато достигнем до средата на нашия живот, постепенно започваме да се спускаме към смъртта. Егоистичното ни желание все повече се смирява със съществуващото, докато желанието да напредва съвсем не пропадне, и затова – умира.

Умира не нашето тяло, а желанието ни, което загубва силата, позволяваща да напредваме по-нататък.

Но ако попаднем в общество, занимаващо се с духовно развитие, и получим енергия, желание за напредък от него, се чувстваме като деца, вечно преизпълнени с желания.

За истинския страх

Ако отворите книгата „Зоар“, ще разкриете, че първото поправяне, което трябва да извършим – това е достигането на истинския страх.

В нормалния, земен човек има два вида страх: за този свят (собственото устройване, здраве, потомство и пр.) и за бъдещия свят (да се осигури в рая, а не в ада).

Но всички тези видове страх в развиващия се егоизъм довеждат човек до истинския, третия вид страх – ще успее ли да се уподобя на Твореца в свойството отдаване и любов към другите и към Него.

Изучаването на науката кабала развива усещането в нас за единство на цялото мироздание, а също така променя земните страхове в истинския страх – необходимостта да се достигне Твореца.

Мисълта – слуга на желанието

Творецът е създал желанието за наслаждение. Нищо друго, освен това желание. По-голямото желание за наслаждение властва над по-малките. А какво представлява мисълта, разума?

Мисълта помага да се премине от едно желание към друго, от състояние в състояние, от определен вид желание – към друг вид. Желанията са материалът на природата. А мисълта е средството, оръдието, инструментът, който ни помага да използваме тези желания, да ги включим в себе си, да се преместваме в полето на силите на тези желания – от по-голямата сила на желанието към по-малката или обратно, все едно се приближавам към магнит или се отдалечавам от него.

Но в каквото и желание да се намирам, то винаги властва над мен. Затова трябва да се възползвам от силата на мисълта, която ще ми помогне да разбера и да се убедя, че моето желание, моето състояние, условията, в които се намирам – са лоши, и има по-добри от тях.

В науката кабала, анализът на мисълта за желанието, в което се намирам, се нарича осъзнаване на злото. Развитието на мисълта в мен става под влиянието на обкръжението или под въздействието на висшата светлина. Така, редувайки се, в мен работят ту разумът, ту чувствата. Но винаги се движим по една и съща схема: желание – мисъл – желание.

Вечно млад

Кабала се занимава с Душата.

А този е единственият орган в нас, който не старее, не умира.

Колкото повече се занимаваш, толкова повече се подмладяваш!

Дотолкова, че дори се чувстваш неудобно - изглеждаш и се държиш като дете, докато всички останали наоколо са толкова важни, солидни, а ти си винаги дете.

Градим новия свят

Избери живота

Кога ще ни бъде добре?

Когато всеки от нас започне да мисли не за себе си, а за всички...

Получавам много писма, пълни с тревога за бъдещето...

Нашето възприятие за света зависи от разбирането за ставащото.

Ако разберем замисъла на Твореца, ще видим себе си щастливи, уверени и свършени.

До преди ХХI-ви век човечеството е нямало свобода на волята! Развивали сме се по неволя, автоматично, чрез постоянно растящи егоистични вътрешни подбуди – докато не сме достигнали тяхната максимална величина. И сега в нас се появява свобода на волята в това, да се приповдигнем над нашата егоистична природа и да не зависим повече от нея.

Използвайки дадената възможност внимателно и правилно, можем по най-прекия и безболезнен път да достигнем входа към другата природа, към другия обем на мирозданието, към другото усещане за живота – в целия обем на мирозданието, вечно и свършено.

Но ако сами не изберем пътя на съзнателния преход към алтруистично намерение, програмата на природата въпреки това ще бъде изпълнена, както се изпълнява и досега, но с много твърдо въздействие на нейните закони над нас.

Ние сме единствените разумни същества във Вселената, всичко е създадено заради нас, защото само в нас съществува възможност за изход във висшето измерение. Задачата е сериозна, целта – изумителна! Състоянието, в което днес се намира човечеството – е хубаво, принуждаващо към търсене, затова се отнасям към него не с ужас, а с надежда.

Строим света

Учим детето да строи сгради с конструктора, да подрежда мозайка, да решава задачи, тоест да твори – в следствие то става разумен човек.

Творецът е създал мирозданието съвършено.

Но за да ни даде възможност да дорастем до Неговото ниво, Той го е разрушил до основи – до състоянието на нашия свят, така че от него да създадем най-съвършеното творение.

Всички средства за това се намират в нас!

Кабала ни разказва как да направим това.

От отделните души – към единството

Само при хармонично съединение на всички „блокове“ в организма се създава здрав живот. Така и в правилното обединение между хората, в чувството за взаимно поръчителство се разкрива таящият се в това съединение висш живот – усещането за вечност и съвършенство. Кризата означава преходът от разделени заради егоизма си души към тяхното обединение, в което ще разкрием висшия живот!

„Възлюби ближния както себе си“ – се явява общ закон на природата, защото природата е единен организъм, всички части на който са свързани една с друга.

Екологията на промяна на възприятието

Източникът на всичките ни проблеми се състои в това, че отделяме себе си от природата, считайки, че всичко съществуващо се разделя на „човек“ и „обкръжаваща среда“. Този поглед върху природата предизвиква отношение към всичко, което ни обкръжава, като към приложение към човек.

Ако сме загрижени за обкръжаваща среда, то е единствено поради ползата от благата ѝ, незабелязвайки цялостната система на природата.

Нарушаването на цялостната, затворена система на Природата предизвиква върху нас нейната отрицателна реакция. А тъй като се явяваме продукт на Природата, то страдаме на всички нива на своето съществуване.

Затова трябва да заменим всички наши образователни програми от типа „Опазване на околната среда“ на програми за възпитание „Човекът – интегрална част от природата“.

Съгласно кабала, на всички промени в Природата влияе основно само поведението (мислите и желанията) на човек.

Но бедата е в това, че това влияние е скрито от нас и така можем да измерваме и наблюдаваме само нашето външно въздействие на изхвърляните в атмосферата газове и замърсяването с твърди отпадъци, докато в това време вътрешната причина чака своето решение...

Трябва колкото се може по-скоро да привикнем с идеята, че опазването на околната среда е основно в защитата ни от нашето собствено ego.

И също така е възможно в целия свят да няма глад

Нашата планета е в състояние да изхрани неограничено количество хора, ако само те не пречат на природата, а бъдат свързани с нея, като части на едно единно тяло, всички заедно.

Каменен век в хай-тек декорация

От една страна, егоизмът е силата, носеща развитието.

От друга страна, ръстът на егоизма грози всички нас с кризи, терор, дори и световни войни - и сме безсилни пред това.

Изглежда, че в перспектива ни чака каменен век, декориран високотехнологично.

Как да излезем от тази задънена улица?

Кабала въвежда в картината на света понятието за йерархия на силите, управляващи всеки човек и цялото общество.

Кабала не унищожавя егоизма, а му облича още по-глобална сила – мотивацията (намерението за любов и отдаване) на желанието (да получава), глобалното възприятие на действителността над локалното разбиране за собствената полза.

Именно това се явява „know-how” на кабала – методиката за съгласуване на двете противоположни сили.

Кабала обяснява, че принципно те съдържат различна природа, Творецът и творението, и не конкурирайки се, а съединявайки се, те достигат съвършеното, вечното състояние.

Няколко думи за науката кабала

Сътворението на света

Въпрос: По какъв начин може да се обясни видимото противоречие между Сътворението на света преди 5770 години и времето на Големия взрив, настъпил преди милиарди години?

Отговор: Големият взрив е станал преди около 14 милиарда години.

Причината за него е искрата от висшата светлина, достигнала своето най-ниско ниво на обличане в егоизма.

Тя съдържала в себе си цялата материя и енергия на нашия свят, от който след това се е развила цялата Вселена.

Преди около 4 милиарда години от съгъстяването на частиците се появила нашата планета. Тя се охлажда милиарди години, докато не се образували атмосферата и животът.

Нищо не е случайно.

Всички действия се явяват реализация на информацията, намираща се в тази първоначална искра на светлината.

След неживата природа се появила растителната, животинската и човекът – всичко по реда си, както е в теорията на Дарвин. Само причината за появата на всеки вид е в информацията, изначално заложена в искрата светлина. В нея изначално се е намирала информацията за цялата наша Вселена.

Затова външно виждаме появата на един вид от друг, но трактуваме това неправилно – не като реализация на информационните гени (решимот), а като еволюция на видовете.

Човек се е появил от маймуната преди стотици хиляди години, както пише АРИ в книгата си „Дървото на живота“.

Но първият човек, който е постигнал Твореца, е бил Адам, от думата „едеме“ – означаваща подобен на Твореца, който постигнал Твореца преди 5770 години (вярно по времето на написване на тези думи).

Тази дата ние отбелязваме като Нова година, от нея започва нашето летоброене. Защото започвайки от тази дата, за 6000 години, всички трябва да достигнем нивото на Твореца – пълно поправяне на егоизма.

Малко село, глобално его

Работата е в това, че за цялата история на човечеството кабала е била разкрита само веднъж за всички – в Древен Вавилон, който представлявал „малко село“ с ефект на влияние върху всеки от нас.

Такова състояние на обществото като единна система изисква изпълнението на закона „Възлюби ближния както себе си“.

Към това и призовавал вавилонците техния съотечественик, жрецът Аврам.

Но малко на брой са го послушали – само онези, в които се е разкрила „точката в сърцето“, те го и последвали. И се нарекли според своето устремяване: Израел = Исра (направо) + Ел (Творец).

А останалите предпочели да не се обединяват за поправяне на егоизма, за придобиване на свойствата отдаване и любов, а да се отдалечат един от друг, и по такъв начин да отстранят от обществото възникналия в него ефект на единна система, „малко село“. И те се разпръснали по цялата земя.

А групата на Аврам се развивала и умножавала до тогава, докато 2000 години след това в нея изведнъж не се проявил огромен егоизъм, и те (Израел, евреите) паднали от нивото „Възлюби ближния както себе си“ на нивото на безпричинна, взаимна омраза.

Вследствие на това те изгубили чувството за взаимна система. И затова усещането за общата любов към Твореца изчезнало, което се нарича: “Творецът се скрил от тях”.

Само избрани единици се стремили към разкриването на Твореца, изучавали кабала, развивайки я от поколение на поколение, докато не дошло времето, когато от нея започнали да се нуждаят всички.

В наши дни светът отново е достигнал до състоянието на единна система, на “малко село”, както в Древен Вавилон. Тъй като **се е разкрил глобалният, системен егоизъм, който трябва да се поправя.**

За нашето съществуване, това състояние на пълна взаимовръзка на всички хора изисква изпълняване на условието, всеки да е отговорен за всеки.

Да се изпълни това е възможно само при условие на взаимна любов.

Как да достигнем такова свойство и да оцелеем?

Това обяснява кабала. Затова днес тя се разкрива отново. Изучавайте какви трябва да бъдем в новия свят.

Истинската кабала

Науката кабала е била скрита хиляди години, това е дало почва за развитието на различни погрешни теории за нея.

Истинската кабала - това е само едно: „разкриване на Твореца от човек“ – тоест, разкриване в човек на свойството любов към ближния.

„Тази мъдрост не представлява нищо повече или по-малко от порядък на низхождане на корените, обусловен от връзката между причините и следствията, подчиняващ се на постоянните и абсолютни закони, които са свързани помежду си и насочени към една възвишена, но много скрита цел, наречена “разкриване на Божествеността на Твореца от Неговите творения в този свят”...

“Цялото човечество в края на своето развитие неизбежно трябва да достигне до разкриване на Твореца”.

Баал с-Сулам, „Същност на науката кабала“

Стълба към безкрайността

Намираме се в сложен, многослоен, многократно вложен един в друг свят.

Представете си 125 кутии - и всички те качествено различни.

Ние се намираме в най-долната кутия.

Науката кабала дава възможност на човек да се издигне по тези кутии-стъпала, докато не достигне най-висшето състояние, което се намира вече не в кутия, а извън нея. Излизаме в открития безкраен простор.

Ето такова състояние трябва всички хора да достигнем в резултат на нашата материална и духовна революция.

Тайната наука

Знанието ми за света, науката за неговата природа ми позволяват да съществувам в него.

Съществува нещо временно скрито от мен и от всички, все още непознато на хората, но което с времето се познава.

Има и скрито от мен, но за него се доверявам на специалистите, лекарите, учените.

Но има и абсолютно скрито и непознаваемо, което по принцип не може да бъде познато от хората, ако те не придобият още една възможност да усещат и постигат света – в свойството отдаване.

В такъв случай се усеща онзи напълно скрит от нашите получаващи свойства свят.

Има теории за скрития свят (Бог) и за това, към какво това ни задължава. Те се наричат вярвания и религии.

Всички те съществуват в своето многообразие и противоречие, именно благодарение на скриването в тази част на света.

Но нито една от тези теории не дава точни напътствия как да достигнем до това цялостно разкриване на света.

Кабалистите – това са хора, които са придобили свойството отдаване и в него постигат абсолютно скрития (за свойството получаване) свят.

Те предлагат на всички желаещи да го разкрият. Те не ме принуждават да променям своя живот, да изпълнявам обреди, тъй като между моите физически действия и свойството отдаване няма връзка.

Те ми обясняват устройството на двата свята и то как напълно да ги разкрия – да не вярвам в Бога, а да разкрия Твореца.

В какво е смисълът на живота?

Баал а-Сулам започва „Предисловие към Учението за Десетте Сфирот“, основният кабалистичен учебник, с тези думи:

1. Преди всичко, смятам за крайно необходимо да взривя желязната стена, която ни отделя от науката кабала...
2. Защото ако се обърнем към търсене на отговора на един известен въпрос, съм уверен, че всички съмнения за необходимостта от изучаване на кабала ще изчезнат.

Става въпрос за гнетящия въпрос, който си задават всички хора: „**В какво е смисълът на нашия живот?**“. Годишите от този живот, струващи ни толкова скъпо. Това огромно количество страдания, които изтърпяваме, само за да ги завършим.

Кой се наслаждава от това? Или, по-точно, кого наслаждавам аз?

Изследователи от много поколения са размишлявали над това и все още не са се изморили да търсят отговора.

А в нашето поколение никой вече дори и не повдига този въпрос.

Той е останал в нас без отговор, но в цялата своя сила и горчивина. И понякога възниква в нас, хващайки ни неподготвени, изгаряйки мозъка ни и унижавайки ни в прахта, преди да ни се удаде да открием известната на всички „хитрост“ – да се „забравим“ в потока на живота, както винаги...

За разрешаването на този въпрос се и разказва в науката кабала!

Науката кабала е предназначена за тези,

които не успяват да игнорират въпроса за смисъла на живота.

Приложение

Е. Муравева: Продължете, моля Ви, думите:

- **Аз обичам...** живота.
- **Моето страстно желание е...** да се повдигна по-високо.
- **Никога не съм се стремил ...**към това, което може да получа в този живот.
- **Властта – това е...** власт над себе си.
- **Аз мога да простя...** на всички и всичко.
- **Не мога да простя...** това, което може да направи човек, а не го прави.
- **Мога да мина и без...** практически без всичко, мисля аз. Или поне бих искал.
- **Мога да мина и без съветите на...** този живот. Нужни са ми съвети от друго ниво.

- **Старая се да не забелязвам...** това, което забелязвам със своите пет сетивни органа, тоест да не забелязвам живота така, както той ни се рисува.
- **С удоволствие...** се наслаждавам на природата, обичам да се разхождам в планините.
- **Аз се надявам...** че светът ще чуе това, което му предлага кабала, и ще стане по-лесно и по-бързо щастлив.
- **Репутация – това е...**когато знаеш, че си прав, защото си свързан с Твореца.
- **Най-силният аргумент в спора се явява...**знанието на човек, неговите лични знания. Когато му даваш, това се разкрива в него като аргумент.
- **Ако времето не стига, аз...** то никога не стига. Ако времето не стига – избирам най-важното и после се оказва, че времето ми стига за всичко.
- **Винаги се удивявам на...**хармонията, която съществува в света.
- **Бих успял да направя невъзможното, ако...**се издигна над себе си и престана да бъде себе си.
- **Мисля, че щастието – това е...** когато човек усеща настоящето и бъдещето заедно.
- **Вярвам...** че ще успеем да направим нашия свят по-добър, и то в нашето време, в нашето поколение.

За Михаел Лайтман

Михаел Лайтман (PhD по философия, MSc по биокибернетика) – световноизвестен учен изследовател в областта на класическата кабала, доктор по философия, професор по онтология и теория на познанието, основател и ръководител на международната академия по кабала и на Института за изследвания на кабала по името на Й. Ашлаг (ARI – Ashlag Research Institute) – независима, нетърговска организация, занимаваща се с научна и просветна дейност в областта на науката кабала.

М. Лайтман е роден през 1946 г., в гр. Витебск (Беларус).

През 1971 година е завършил Северозападния политехнически институт, където е изучавал биологична и медицинска кибернетика. В рамките на обучението си е провеждал учебно-изследователска работа в Института по изследвания на кръвта, специализирал се е в електромагнитното регулирано кръвоснабдяване на сърцето и мозъка.

Последните 30 години се занимава с изследване на науката кабала.

Живее в Израел, женен, с три деца.

През 1978 г. научните изследвания довели М.Лайтман до изучаването на древната наука кабала.

Ставайки ученик на Барух Ашлаг (1906 – 1991), син и последовател на великия 116-ти кабалист от ХХ в. Йехуда Ашлаг (Баал А-Сулам) (1884 – 1954), автор на коментарите „Сулам“ („Стълба“) на книгата „Зоар“, М. Лайтман продължава веригата по предаването на кабалистичното знание на съвременното поколение.

М. Лайтман е автор на повече от 30 книги по науката кабала, които, по същество, се явяват задълбочени коментари на всички оригинални кабалистични източници. В своята работа той фактически е преразгледал традиционните възгледи на кабала, показвайки я като знание, необходимо на цялото човечество.

Днес многогодишните изследвания на М. Лайтман в областта на науката кабала намират всеобщо признание.

От 2005 г. М. Лайтман се явява член на Международния Съвет на Мъдростта (World Wisdom Council) – събрание на водещите учени обществени деятели, занимаващи се с решението на глобалните проблеми на съвременната цивилизация.

Лекциите на М. Лайтман се предават ежедневно в пряк ефир на сайта www.kab.tv и по канал 66 на израелската телевизия.

Ново възпитание за новия свят

1. Глобализацията е станала фактор на икономическо, политическо и културно развитие. В нея е включен международният пазар, тя обхваща всички процеси в обществото и живота на всеки. Но при това не решава никакви политически, икономически, социално-икономически въпроси.
2. За съгласуването на човек с новата действителност е необходимо ново възпитание. По-рано то се е изграждало в рамките на егоистичния, разединен свят. Новото възпитание трябва да се възприема по естествен начин, а не чрез болезнени въздействия от природата върху нас, която ще ни принуди да се изменим, да променим начина си на мислене, отношението – да направим тези наши действия истински глобализирани. Но за разлика от предходните преобразования, ние ще можем да извършим настоящото преобразуване не по принуда – а за първи път сами, осъзнато.
3. Промяната от обичайната култура на глобална трябва да стане ненасилствено, както постъпваме обикновено. Например – така постъпваме с нашите деца, които днес принуждаваме да се занимават по старому, въпреки че те вече са създадени за “новото човечество”. Инстинктивно се стремим да изместим новото, към което те инстинктивно се стремят.
4. И тук, за първи път в историята, трябва да се прояви възпитателната роля на медиите: да не бъде съмнителен източник на информация, а да завоюва доверието чрез своя принос към възпитаването на новото поколение. Именно те, а след тях и учебните заведения. Всички изменения в обществото трябва да започват отдолу, следователно засягайки жизнените ориентири, нравствените принципи и културно-религиозните традиции. Новото не със сила премахва старото, а по естествен начин като произхождащо от разкритията за глобалността на природата и обществото безболезнено го измества.

5. Кабалистичното образование не е насилствено, защото не е необходимо да доведем всички до единно образователно и културно ниво. Напротив, всички нива и култури могат да се съхранят, тъй като кабалистичното образование издига хората на техните различни култури, без да ги конфронтира, а точно благодарение на различията ги обединява още повече. Точно затова всеки, както пише Баал а–Сулам, може да остане в своята религия. Кабалистичното възпитание предотвратява сблъсъка на култури, идеологии, народи.

6. Въпреки че кабала води към единно осъзнаване на хората, призовава ги да бъдат зъбни колелца в единен механизъм, тя не омаловажава ролята на всеки, защото в края на краищата човек намира своето място в механизма, в общата връзка на всички хора – своето оптимално, предварително приготвено от природата състояние. В резултат на възпитанието става възприемане на еднакви принципи за съществуване в света, и във всеки индивидуалното съзнание се превръща в групово, а после – в цивилизовано. След това, както пише Баал а–Сулам, става размиване на границите и възниква единна цивилизация с еднотипно мислещи граждани, устремени към сливане с Твореца.

7. Глобализацията предизвиква чувството за стеснен свят, но осъзнаването за единната система от души прави света по-топъл и взаимонадежден.

Международната академия по кабала

„Само в следствие разпространението на науката кабала сред масите, ще се удостоим с пълно освобождение.“

Баал а–Сулам, Предисловие към книгата „Паним Меирот уМасбирот“

„Ще се препълнят източниците на разум и знание, ще се излеят през границите на Израел – ще се предадат на всички народи на света.“

Баал а–Сулам, Предисловие към книгата „Паним Меирот уМасбирот“

„И дори и на децата в бъдещия свят ще се открие тайната на кабала.“

Книгата „Зоар“, седмична глава „Ваера“

Международната академия по кабала (МАК) е основана през 2001 година от професор Михаел Лайтман. Основна цел на организацията е: изучаване и разкриване законите на мирозданието, постигането на които ще доведе до решението както на личните проблеми на всеки човек, така и на глобалните проблеми на цялото общество. Филиали на Академията са открити в 52 страни в света.

ТЕЛЕВИВИОНЕН КАНАЛ „КАБАЛА ЗА НАРОДА“ – присъединете се към доброто!

Канал 66 на компания HOT и YES е открит безплатно за всички абонати.

“Култура на реалността“ – такова допълнително название в наши дни е получила телевизията. Заедно с това много хора търсят нови програми, интересни, пробуждащи мисли, освежаващи и радващи.

Каналът “Кабала за народа“ за първи път представя принципите на книгата „Зоар“ и науката кабала.

Каналът изцяло се основава на данни от източника на качествено съдържание, интерактивна връзка със зрителите, също така е свързан директно с Интернет.

По този канал 24 часа на ден се излъчват разнообразни програми за цялото семейство. Там ще намерите уроци и лекции, курсове за начинаещи и за напреднали, програми, насочени към всички наболели въпроси, относно културата, възпитанието, съпружеството и качествени програми за деца.

На този канал ще откриете уникални клипове и песни, които се пишат ежедневно на основата на учебния материал от Аркадий Духин и други композитори.

Канал 66 се явява един вид дом за всички, които търсят истински отговори, а не желаят компромиси.

Това е канал на топлота, любов, качествено съдържание, щом става въпрос за търсене на целта и смисъла на живота.

УРОЦИ ПО КНИГАТА „ЗОАР“ И КАБАЛА НА 66-ТИ КАНАЛ

На 66-ти канал и на сайта www.kab.tv ежедневно, в пряк ефир, се предават уроците на Михаел Лайтман по книгата „Зоар“ и по други кабалистични източници .

Като правило, в началото хората не винаги разбират всичко, което се говори там, но не това е важното...

Какво означава това?

Михаел Лайтман е отговорил на този въпрос в своя блог (laitman.bg):

Въпрос: Когато преподавате уроци, аз не ги разбирам. Как тогава да ги почувствам в сърцето си?

Отговор: Ще ти разкрия една тайна: никой не разбира уроците. И все пак хората ги слушат. Слушат и не разбират, пак слушат и пак не разбират, и пак, и пак.

Но постепенно в човек се развива разума, проявява се чувството, и той започва да осъзнава и да усеща.

Новородените също в не разбират нищо в началото. Но с всеки ден те порастват, започват да ходят, да говорят, а после виждаш, че са станали като теб и дори и са те надрастнали.

Човек никога не осъзнава днес това, което утре вече ще е разбрал. Той живее, расте и се вслушва – и постепенно в сърцето му се разкрива възможност да почувства и разбере повече, в сърцето му се разкрива гама от чувства, а в главата – сума идеи.

И така неговият свят става все по-голям и по-голям. Но в нашия свят съществува граница, и ние искаме да се измъкнем от нея. Стоейки на границата, ние се стремим да спускаме мехура.

За да се освободиш, е нужно да слушаш много и да се стараеш да почувстваш, нужно е да натрупаш голям вътрешен натиск, насочен към невидимата преграда.

Малко по малко оказваме натиск върху нея, докато тя не се срути. И тогава, най-накрая, ще нахлуем в големия, външен свят.

Основни програми на 66-ти канал

Зоар за народа – в пряк ефир: интерактивен вечерен урок на Михаел Лайтман по книгата „Зоар“. Десетки хиляди зрители от Израел и от всички краища на света задават въпроси и получават отговори.

Нощите на кабала – в пряк ефир: ежедневен сутрешен урок, който се провежда от 3:00 до 6:00 часа. На урока се изучава книгата „Зоар“, текстове от АРИ, Баал а–Сулам, РАБАШ и други.

Кабала днес – в пряк ефир: последната част на сутрешния урок, излъчвана като повторение между 6:50 и 20:40 часа.

Поправяне в полунощ – ежедневен урок по кабала, излъчван като повторение от 22:50.

Зад кулисите – Израел (Саша) Демидов, актьор в театъра и киното, посреща гости – приятели от света на културата и развлеченията, с които беседва за щастието, кариерата, любовта, смисъла на живота и на други теми.

Откриваме „Зоар“ – Рами Клайнщайн тръгва на опознавателно пътешествие със духовен смисъл, скрит в книгата „Зоар“, под ръководството на Гилад Шадмон.

Срещи с кабала – очарователно съприкосновение с духовния свят на обществени деятели, хора на културата и изкуството, беседващи с Михаел Лайтман на тема щастието, смисъла на живота, съпружеството, кариерата, свободата на избора и други.

Седмична глава на Тора – Гил Копач ви запознава с мнението на „Зоар“ и на кабала за известни истории от Тора.

Попитай кабалиста – Михаел Лайтман отговаря на въпроси от зрителите на канал 66 на всички теми, които ги интересуват.

Да се учим заедно – Първи крачки в науката кабала. Обучение по статиите на великите кабалисти под ръководството на водещи лектори от академията по кабала.

Училище за родители – Принципи на възпитанието, изхождащи от науката кабала, и практически инструменти за подобряване на семейния живот.

Детски свят – Разнообразни възпитателни програми за деца от всички възрасти.

Пълно разписание за предаванията можете да намерите на сайта “Кабала за народа“ на адрес: www.kab.co.il;

или на телефон 1-700-509-209.

САЙТ НА МЕЖДУНАРОДНАТА АКАДЕМИЯ ПО КАБАЛА

www.kabbalah.info/bg

Сайта на международната академия по кабала е отбелязан в енциклопедия „Британика“ като една от най-големите учебно-образователни програми по брой на посетители, количество и информативност на материала.

Той е достъпен на 30 езика и наброява 4,5 милиона посетители на месец.

БЛОГ НА МИХАЕЛ ЛАЙТМАН: WWW.LAITMAN.BG

По думите на автора, кабала е започнала да придобива практическа форма, и може да се възприема от всички и всеки, а не само от специалисти-кабалисти. Дали това е така, можете да проверите сами на ежедневно обновяващия се блог.

ONLINE-КУРС “ОСНОВИ НА НАУКАТА КАБАЛА”

Дистанционен Online-курс “Основи на науката кабала” – 30 увлекателни урока в пряк ефир. Обучение и общуване, теория и практика.

Специален Online-курс “Подготовка за изучаването на книгата „Зоар“ – стъпало към запознаването с книгата „Зоар“ – основна книга в науката кабала.

КУРСОВЕ ЗА ДИСТАНЦИОННО ОБУЧЕНИЕ WWW.KAVACADEMY.COM

Всичките материали на сайта са достъпни, предвидено е online включване в лекциите и пряко взаимодействие с преподавателите.

При завършване на обучението студентите получават диплома и възможност за участие на конгресите, провеждани от академията в различни страни по света.

ОЧНА ФОРМА НА ОБУЧЕНИЕ

Различни програми за обучение в „Кампус по кабала“ съчетават академичното изучаване с личните чувствени преживявания.

Обучението в Кампуса предоставя широка и всеобхватна информация за книгата „Зоар“ и науката кабала, запознава с нейните основни положения, ценности и особен начин на обучение.

Учебния материал се предава в лесна, ясна и разбираема форма, от по-лесното, към по-сложното, чрез използването на материали от източници и статии, написани от великите кабалисти.

Преподавателският състав на „Кампуса по кабала“ е съставен от професионални учители и инструктори, притежаващи богат опит в преподаването и развитието на уникален подход в преподаването на истинската наука кабала.

Клонове на „Кампуса по кабала“ действат в цялата страна.

За допълнителна информация:

тел. 1-700-509-209, www.kab.co.il

Адрес: Дом «Кабала за народа»,

Жаботинский, 112, Петах Тиква. 131

ИНТЕРНЕТ КНИЖАРНИЦА

Можете да направите поръчка online на сайтовете или да позвъните на следните телефони:

Русия

www.kbooks.ru

8 800 1002145

+7 (495) 649-6210

Израел

www.kbooks.co.il/ru

+972 (3) 921-7172;

+972(545)606-810

Америка

www.kabbalahbooks.info

+ 1 (646) 435-0121

Канада

www.kabbalahbooks.info

+ 1-866 LAITMAN

Австрия +43 (676) 844-132-200

Поръчка на книги и учебни материали на английски език:

+ 1-866 LAITMAN